

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 31.12.2020 r.

DNR-5.730.20.2020.KS

DECYZJA nr DNR-2 /306/ 2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), po rozpatrzeniu odwołania FCC INNOWACJE spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 27 sierpnia 2020 r., PO.69.EE.3.2020.CZP, wymierzającej temu przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązku sprzedawcy, określonego w art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiającego ramy etykietowania energetycznego i uchylającego dyrektywę 2010/30/UE (Dz. Urz. UE L Nr 198, str. 1 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Pismem z 16 września 2020 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”) odwołanie FCC Innowacje sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 27 sierpnia 2020 r. nr PO.69.EE.3.2020.CZP. W zaskarżonej decyzji organ I instancji uznał, że trzy oferty aukcyjne na platformie sprzedajemy.pl:

- nr ogłoszenia 58279582 – kocioł piec na pellet Thermoflux Magna 25 kW 5 klasy emisji
- 1 sztuka,

- nr ogłoszenia 58173228 – piec na pellet kocioł na pellety Bioflux 3,9 kW -18 kW - 1 sztuka,
- nr ogłoszenia 58835417 – piec na pellet kocioł Compact Cichewicz 20 kW + tona pelletu - 1 sztuka

nie zawierały etykiet efektywności energetycznej i uznał, że przedsiębiorca FCC Innowacje sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie nie dopełnił obowiązku określonego w art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiającego ramy etykietowania energetycznego i uchylającego dyrektywę 2010/30/UE (Dz. Urz. UE L Nr 198, str. 1 z późn. zm.), dalej jako „rozporządzenie 2017/1369” i na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią (Dz. U. z 2020 r. poz. 378), dalej jako „ustawa o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią” wymierzył temu przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 5 000 zł.

Do wydania zaskarżonej decyzji doszło w następującym stanie faktycznym i prawnym.

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzono w ofercie sprzedaży FCC INNOWACJE sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, dalej także jako „sprzedawca” lub „strona postępowania” na portalu aukcyjnym *www.sprzedajemy.pl*, trzy aktywne oferty sprzedaży kotłów na paliwa stałe o znamionowej mocy do 70 kW:

- nr ogłoszenia 58279582 – kocioł piec na pellet Thermoflux Magna 25 kW 5 klasy emisji - 1 szt.,
- nr ogłoszenia 58173228 – piec na pellet kocioł na pellety Bioflux 3,9 kW -18 kW - 1 szt.,
- nr ogłoszenia 58835417 – piec na pellet kocioł Compact Cichewicz 20 kW + tona pelletu - 1 szt.

W toku kontroli stwierdzono, że sprzedawca nie eksponuje w sposób widoczny w sprzedaży na odległość przez Internet etykiety efektywności energetycznej dostarczonej lub udostępnionej przez dostawcę zawierającej wszelkie niezbędne informacje, co narusza art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/1369 w zw. z art. 4 ust. 2 lit. b rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/1187 z dnia 27 kwietnia 2015 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla kotłów na paliwo stałe i zestawów zawierających kocioł na paliwo stałe, ogrzewacze dodatkowe, regulatory temperatury i urządzenia słoneczne (Dz. Urz. UE L. 193 z dnia 21 lipca 2015 r., s. 43), dalej jako „rozporządzenie delegowane”.

Pismem z 12 marca 2020 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił FCC INNOWACJE sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią.

Decyzją z 3 czerwca 2020 r. PO.69.EE.3.2020.CZP Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył na sprzedawcę karę pieniężną w wysokości 5 000 zł z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/1369.

W przewidzianym przez prawo terminie sprzedawca wniósł odwołanie od ww. decyzji, po rozpatrzeniu którego Prezes UOKiK decyzją z 24 lipca 2020 r. nr DNR-2/147/2020 uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał Mazowieckiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej do ponownego rozpatrzenia.

Decyzją z 27 sierpnia 2020 r. PO.69.EE.3.2020.CZP Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ponownie wymierzył FCC Innowacje sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości 5 000 zł z tytułu niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/1369.

W dniu 11 września 2020 r. do Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej wpłynęło odwołanie FCC Innowacje sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie od wskazanej wyżej decyzji. W złożonym odwołaniu strona postępowania wniosła o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i pouczenie na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Strona postępowania powołując się na załączony do pisma rejestr sprzedaży oświadczyła, że aukcje sprzedażowe nie przyniosły jej żadnych dochodów, faktycznie nie sprzedawała produktów zakwestionowanych w toku kontroli. W związku z tym, w jej ocenie, szkodliwość społeczna braku etykiet była znikoma. Strona oświadczyła także, że aukcje miały charakter informacyjny a nie sprzedażowy, gdyż nie było tam zawartych wszystkich znamion oferty handlowej w rozumieniu Kodeksu cywilnego.

Przekazując odwołanie Prezesowi UOKiK, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i ustosunkował się do postawionych przez stronę postępowania zarzutów.

W związku z przekazaniem przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej odwołaniem, Prezes UOKiK pismem z 25 września 2020 r. zlecił temu organowi przeprowadzenie kontroli w siedzibie przedsiębiorcy będącego stroną postępowania, mającej m.in. na celu ustalenie:

- od kiedy przedsiębiorca FCC Innowacje sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie oferował w drodze sprzedaży internetowej: kocioł piec na pellet Thermoflux Magna 25 kW 5 klasy emisji, piec na pellet kocioł na pellety Bioflux 3,9 kW – 18 kW oraz piec na pellet kocioł Compact Cichewicz 20 kW + tona pelletu;

- czy prawdziwe jest oświadczenie przedsiębiorcy, że nie sprzedał żadnego egzemplarza wskazanych produktów,

- czy przedsiębiorca posiada dowody potwierdzające oświadczenie zawarte w odwołaniu od decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 27 sierpnia 2020 r. nr PO.69.EE.3.2020.CZP o monitorowaniu dostawców produktów o dostarczenie etykiet efektywności energetycznej.

Pismem z 27 listopada 2020 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał wyniki zleconej kontroli. Z ustaleń tego organu wynika, że przedsiębiorca będący stroną postępowania oferował kotły przez 16 miesięcy, jednak nie sprzedał żadnego egzemplarza. Jako dowód monitorowania dostawców o dostarczenie etykiet energetycznych przedsiębiorca przedstawił wydruk korespondencji mailowej z przedsiębiorcą NES-NEW ENERGY SYSTEM LTD i oświadczył, że wielokrotnie kontaktował się telefonicznie z dostawcami kotłów. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił także, że kontrolowany przedsiębiorca wykonał zobowiązanie zawarte w oświadczeniu z 25 lutego 2020 r. do uzupełnienia ofert sprzedaży kotłów o etykiety energetyczne i nie był wcześniej karany za ten sam czyn.

Pismem z 8 grudnia 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o wynikającym z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przedstawienia stanowiska w sprawie. Strona postępowania z przysługujących jej uprawnień nie skorzystała.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Istotą ogólnej zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, określonej w art. 15 Kodeksu postępowania administracyjnego jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, realizowanego poprzez złożenie odwołania od decyzji organu I instancji. Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), w postępowaniach administracyjnych w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, a organem wyższego stopnia – Prezes UOKiK. W związku z powyższym, od rozstrzygnięć wydanych przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w formie decyzji przysługuje odwołanie do Prezesa UOKiK.

Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie, za pośrednictwem organu, który wydał zaskarżoną decyzję. Strona postępowania wniosła odwołanie w ustawowym terminie.

Konstrukcja prawna odwołania jest oparta na zasadzie skargowości co oznacza, że postępowanie odwoławcze uruchamiane jest przez czynność procesową legitymowanego podmiotu - strony lub uczestnika na prawach strony. Wniesienie odwołania prowadzi do ponownego rozpatrzenia tej samej sprawy administracyjnej (tożsamej pod względem podmiotowym i przedmiotowym) oraz rozstrzygnięcia jej decyzją administracyjną przez organ drugiej instancji. Granice postępowania dowodowego generalnie wyznaczają zasady ogólne postępowania administracyjnego, a przede wszystkim zasada prawdy obiektywnej i zasada dwuinstancyjności. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego) dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu prowadzonym przez organ I instancji.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest ustalenie, czy rozstrzygnięcie zawarte w decyzji Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 27 sierpnia 2020 r. było prawidłowe zarówno pod względem zgodności z prawem, jak i z punktu widzenia celowości i słuszności.

Podstawą do wydania przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej zaskarżonej decyzji był art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią. Zgodnie z nim, karze pieniężnej podlega m.in. ten, kto nie dopełnia obowiązku określonego w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2017/1369. Art. 5 ust. 1 lit. a wskazanego rozporządzenia nakłada na sprzedawcę obowiązek eksponowania w sposób widoczny, w tym w sprzedaży na odległość przez internet, etykiety dostarczonej przez dostawcę lub udostępnionej zgodnie z ust. 2 w odniesieniu do egzemplarzy modelu objętego odpowiednim aktem delegowanym. Zgodnie z art. 17 ust. 4 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią, kary pieniężne wymierza w drodze decyzji organ kontrolujący. Do organów tych zalicza się wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej.

Zgodnie z art. 2 pkt 13 rozporządzenia 2017/1369, za sprzedawcę uznaje się sprzedawcę detalicznego lub inną osobę fizyczną lub prawną, która oferuje na sprzedaż, wynajmuje lub oferuje w sprzedaży ratalnej lub wystawia produkty klientom lub instalatorom w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie.

Strona postępowania jest sprzedawcą kotłów w rozumieniu wskazanego przepisu. Bezspornym jest, że strona postępowania nie dopełniła ciężącego na niej obowiązku polegającego na eksponowaniu w sposób widoczny etykiet energetycznych. Nie można się przy tym zgodzić ze stanowiskiem strony postępowania prezentowanym w odwołaniu, że aukcje w trakcie których oferowała kotły „miały charakter informacyjny, a nie sprzedażowy”. W ocenie Prezesa UOKiK nie ma wątpliwości co do tego, że strona postępowania prowadziła sprzedaż na odległość przez

intranet i była tego świadoma. Z treści zawartych na stronach internetowych informacji niewątpliwie wynika, że intencją strony postępowania było zawarcie umowy sprzedaży, a jednocześnie strona ujawniła istotne elementy oferty. Strona postępowania kieruje do konsumentów m.in. takie informacje jak: „ofertę stanowi kocioł...”; „Sklep internetowy taniegrzanie.pl umożliwi klientom zakup (...) kotłów (...) przez internet...”. Strona zamieściła przy tym zdjęcia oferowanych kotłów, informacje o ich cechach i cenie, a do zawarcia umowy wystarczające było telefoniczne potwierdzenie chęci zakupu. Co więcej, w oświadczeniu z 17 listopada 2020 r. prezes zarządu FCC Innowacje sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie oświadczył, że „nasza firma oferuje w drodze sprzedaży internetowej kotły (...)”. W związku z tym, podniesiony w odwołaniu nie zasługuje na uwzględnienie.

Do obowiązków sprzedawcy należy eksponowanie w sposób widoczny, w tym także w przypadku sprzedaży przez internet etykiet energetycznych. Sprzedawca oferując przez Internet kotły bez tych informacji nie dopełnia ciążącego na nim obowiązku wynikającego z art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/1369 w związku z art. 4 ust. 2 lit. b rozporządzenia delegowanego. Informacje, które należy podawać w przypadku sprzedaży przez Internet zawiera załącznik VII do rozporządzenia delegowanego. W złożonym odwołaniu strona postępowania nie kwestionuje dokonanych przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustaleń i przyznaje, że naruszyła określony w art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/1369 obowiązek.

Niewykonanie ww. obowiązku podlega karze pieniężnej określonej w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią. Odpowiedzialność określona w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią ponoszona jest na podstawie stwierdzenia winy obiektywnej, a przesłanką jej przyjęcia jest fakt niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2017/1369.

W przypadku ustalenia, że przedsiębiorca naruszył jeden z ustawowych obowiązków, określonych w art. 17 ust. 1 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią, co do zasady organ jest zobligowany do nałożenia kary pieniężnej. Odstąpienie od niej jest możliwe jedynie w przypadku zaistnienia przesłanek do odstąpienia. Z uwagi na brak uregulowania w ustawie o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią możliwości odstąpienia od nałożenia administracyjnych kar pieniężnych, w postępowaniach prowadzonych na podstawie tej ustawy stosuje się zasady odstąpienia od kar pieniężnych określone w art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego, zawarte w dziale IVa Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepisy te mają bowiem zastosowanie, o ile w przepisach odrębnych nie uregulowano poszczególnych aspektów materii dotyczącej kar administracyjnych.

W związku z tym, organ I instancji powinien - zgodnie § 1 art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego – odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Zgodnie z § 2 tego przepisu, w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Prezes UOKiK rozpatrując sprawę ponownie, zbadał czy organ I instancji zastosował się do wskazanych wyżej wytycznych i czy istnieją podstawy do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, czego domaga się strona postępowania.

W toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją organ I instancji nie wydał postanowienia wyznaczającego stronie termin na przedstawienie dowodów, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z czym odstąpienie na tej podstawie nie było możliwe.

Organ I instancji w toku zleconej przez Prezesa UOKiK kontroli ustalił także, że nie zaistniała podstawa do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej ze względu na uprzednie ukaranie strony postępowania za ten sam czyn.

Aby możliwe było odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, muszą zostać spełnione łącznie dwa warunki. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej (Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje, Gajewski 2017). Naruszenie prawa nieistotne to naruszenie przepisów prawa, które nie wywołało negatywnych następstw dla wartości podlegających ochronie. Zaprzestanie przez stronę naruszenia prawa, to przywrócenie przez stronę postępowania stanu zgodnego z prawem (art. 189f KPA Adamiak 2017). Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej.

W decyzji z 3 czerwca 2020 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie rozważył, czy istnieją podstawy do odstąpienia od nakładania administracyjnej kary pieniężnej, co stanowiło podstawę do jej uchylenia. Wywiązując się z obowiązku wskazanego w art. 138 § 2 zd. 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK uchylając decyzję Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 3 czerwca 2020 r. wskazał, że przy ponownym rozpatrzeniu sprawy organ ten w pierwszej kolejności powinien ustalić przesłanki umożliwiające odstąpienie od administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a w szczególności: wagę dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczbę podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia oraz czy sprzedawca za to samo zachowanie prawomocną decyzją nie został już ukarany, a jeśli tak, to czy uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Następnie na podstawie tak dokonanych ustaleń, organ I instancji miał rozważyć możliwość odstąpienia od nakładania administracyjnej kary pieniężnej i w przypadku zastosowania instytucji odstąpienia dokonać stosownego pouczenia strony postępowania.

W zaskarżonej decyzji z 27 sierpnia 2020 r. organ I instancji ograniczył się do stwierdzenia, że waga naruszenia prawa przez stronę postępowania nie mogła zostać uznana za znikomą, „co wykazano w decyzji z 3 czerwca 2020 r. przy rozpatrywaniu przesłanek wymiaru kary”. Prezes UOKiK zauważa, że decyzja z 3 czerwca 2020 r. została uchylona, co oznacza jej wyeliminowanie z obrotu prawnego. Dodatkowo, nie można stawiać znaku równości między przesłankami odstąpienia od nakładania kary, a dyrektywami wymiaru kary – organ powinien najpierw ocenić, czy istnieją podstawy do odstąpienia od nakładania kary pieniężnej, a dopiero jeśli stwierdzi, że w danym stanie faktycznym instytucja ta nie ma zastosowania, przejść do analizy dyrektyw określających jej wysokość. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie wykonał więc nałożonych na niego w decyzji uchylającej decyzję z 3 czerwca 2020 r. przez Prezesa UOKiK zobowiązań. W związku z tym, Prezes UOKiK zlecił mu przeprowadzenie kontroli strony postępowania, aby w oparciu o te ustalenia dokonać oceny, czy możliwe jest odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu, o co wniosowała strona postępowania.

Analizując zgromadzony materiał dowodowy i oceniając wagę naruszonego przez stronę postępowania dobra Prezes UOKiK stwierdza w pierwszej kolejności, że strona postępowania swoim działaniem naruszyła interes konsumentów w zakresie jednego z podstawowych praw, jaki jest prawo do informacji. W rozporządzeniu 2017/1369 bardzo wyraźnie podkreślono znaczenie etykiet zarówno dla konsumentów, jak i dla gospodarki Unii Europejskiej. Etykiety energetyczne

pełnią istotną rolę przy dokonywaniu wyborów konsumenckich – mają wpływ na ich świadome wybory i przyczyniają się do oszczędności. Nie można także pominąć długiego okresu, w jakim kotły były oferowane - z ustaleń zleconej przez Prezesa UOKiK kontroli wynika, że kotły były oferowane w drodze sprzedaży internetowej przez okres 16 miesięcy. Ze względu na specyfikę sprzedaży na odległość, oferta na stronie internetowej dociera do nieokreślonego kręgu podmiotów, a długi okres czasu w trakcie którego strona postępowania oferowała kotły sprawiła, że liczba konsumentów mających dostęp do tej oferty dodatkowo była jeszcze większa.

Strona postępowania w złożonym odwołaniu oświadczyła, że nie sprzedała żadnego z zakwestionowanych kotłów. Kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową potwierdziła to oświadczenie strony postępowania, niemniej jednak okoliczność ta ma w niniejszej sprawie wpływ na wymiar kary, nie może jednak stanowić przesłanki do odstąpienia od jej wymierzenia. Czynem który jest bowiem w tym przypadku sankcjonowany jest samo oferowanie produktów bez wymaganych informacji; nie ma przy tym znaczenia, czy doszło do ich faktycznej sprzedaży. Odpowiedzialność określona w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią ponoszona jest na podstawie stwierdzenia winy obiektywnej, a przesłanką jej przyjęcia jest fakt niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2017/1369. Samo stwierdzenie niedopełnienia obowiązku polegającego na eksponowaniu w sposób widoczny etykiety, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie, jest przesłanką wystarczającą do wymierzenia kary. Nie ma przy tym znaczenia, czy niedopełnienie powyższego obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej bądź nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie, jak również okoliczność późniejszej realizacji tego obowiązku. Udowodnienie, że określony podmiot nie dopełnił przedmiotowego obowiązku skutkuje bowiem koniecznością wymierzenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną, a wskazany przepis ma charakter obligatoryjny.

W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z decyzją związaną, co oznacza, że organ administracji wydając taką decyzję obowiązany jest sprawdzić jedynie, czy zostały spełnione przesłanki wydania decyzji, a jeśli tak, to wydać decyzję o ściśle określonej treści. Tym samym nie jest to decyzja wydawana w ramach uznania administracyjnego, w której organ mógłby swobodnie odstąpić od jej nałożenia.

Strona postępowania przyznała także, że miała świadomość, że narusza prawo (świadczy o tym w przypadku przedsiębiorcy NES_NEW ENERGY SYSTEMS LTD - korespondencją mailową z lutego 2019 r. i przekazane przez nią informacje o telefonicznym monitorowaniu dostawców). W związku z tym, skoro pomimo monitorowania dostawców nie wywiązywali się ze swoich obowiązków i nie przekazali jej etykiet energetycznych, powinna zaprzestać oferowania kotłów, a nie naruszać prawo.

Prezes UOKiK stwierdza, że w świetle powyższych okoliczności naruszenie prawa przez stronę postępowania nie może zostać uznane za znikome.

Drugim niezbędnym warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, jaki musi wystąpić łącznie ze znikomym naruszeniem prawa jest zaprzestanie naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Jak wynika z ustaleń dokonanych przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, strona postępowania wykonała zobowiązanie z 25 lutego 2020 r. i uzupełniła oferty sprzedaży kotłów o etykiety efektywności energetycznej. Niemniej jednak, skoro obie przesłanki odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej – znikomość naruszenia prawa i zaprzestanie naruszenia prawa muszą wystąpić kumulatywnie, samo zaprzestanie naruszenia prawa nie może skutkować przychyleniem się do wniosku strony postępowania i uchynieniem zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią, kara pieniężna wynosi od jednokrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Określając wysokość administracyjnej kary pieniężnej, organ I instancji powinien – zgodnie z art. 17 ust. 5 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią - uwzględnić w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Prezes UOKiK zweryfikował również prawidłowość zaskarżonej decyzji pod tym kątem.

W ocenie Prezesa UOKiK, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej prawidłowo uznał, że brak etykiety energetycznej stanowi istotne naruszenie obowiązków i pozbawia konsumentów istotnych informacji, takich jak zakres klasy efektywności energetycznej i zużycie energii. Informacje te niewątpliwie mają wpływ na dokonanie przez kupującego wyboru kotła. Etykiety energetyczne pełnią istotną rolę przy dokonywaniu wyboru wyrobów i mają wpływ na dokonywanie świadomych wyborów, przyczyniających się do oszczędności po stronie konsumentów i mających jednocześnie pozytywny wpływ na gospodarkę Unii Europejskiej.

Należy także podkreślić profesjonalny charakter prowadzonej przez stronę postępowania działalności gospodarczej i wynikający z tego obowiązek znajomości przepisów prawa. Co więcej, strona podkreśla, że działa w ramach stowarzyszenia antysmogowego, co przemawia za tym, że sama nie powinna naruszać przepisów prawa. Strona postępowania oferowała kotły bez

wymaganych informacji przez długi okres czasu (16 miesięcy) i miała świadomość, że swoim działaniem narusza przepisy prawa.

Prezes UOKiK uznaje także, że organ I instancji prawidłowo uwzględnił okoliczności przemawiające na korzyść strony postępowania, mające wpływ na wysokość nałożonej kary pieniężnej. Na jej korzyść została należy uwzględnić zaprzestanie naruszenia prawa, co potwierdziła kontrola Inspekcji Handlowej i ilość oferowanych kotłów (trzy sztuki).

Biorąc pod uwagę wszystkie przywołane okoliczności, zasadnie Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 5 000 zł.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Zgodnie z art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy może także uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Rozpatrując sprawę na skutek środka zaskarżenia wniesionego przez stronę postępowania z zachowaniem ustawowego terminu, po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego z zachowaniem reguł wyrażonych w art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez stronę postępowania, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji. W opinii Prezesa UOKiK zaskarżona decyzja Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej spełnia wymagania formalne, określone w art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zawarte w niej rozstrzygnięcie jest prawidłowe zarówno pod kątem zgodności z prawem, jak i z punktu widzenia jego celowości i słuszności. W opinii Prezesa UOKiK, w świetle wskazanych wyżej przepisów, organ I instancji był uprawniony do poddania kontroli kotłów, a dokonane w jej trakcie ustalenia nie budzą wątpliwości. Strona postępowania przyznała, że naruszyła obowiązek określony w art. 5 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/1369, a więc organ I instancji był uprawniony do nałożenia na nią administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią. W związku z tym, iż organ I instancji po rozpatrzeniu ustawowych przesłanek do

odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu nie dopatrzyl się podstaw do zastosowania tej instytucji, nałożenie na stronę postępowania kary pieniężnej było obligatoryjne.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

Decyzja jest ostateczna w trybie przepisów postępowania administracyjnego.

Na podstawie art. 17 ust. 6 i 7 ustawy o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią, FCC Innowacje sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie zobowiązana jest uiścić kwotę 5 000 zł, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, na numer rachunku Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, wskazany w zaskarżonej decyzji.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- 1) do 10 000 zł – 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
- 4) ponad 100 000 zł – 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka
/podpisano elektronicznie/